

בזאתי הנאסו ואם את משפטי תגעל נפשכם לבלתי עשית
 את כל מצותי להפרכם את בריתי אף אני אעשה זאת לכם
 והפקדתי עליכם בהלה את השלחפת ואת הקדחת מנלות עינים
 ומדיבת נפש ולרעתם לריק זרעכם ואכלתו איביכם ונתתי לפני
 בכם ונגפתם לפני איביכם ורדו בכם שנאיכם ונסתם ואין רדף
 אתכם ואם עד אלה לא תשמעו לי ויספתי ליסרה אתכם שבע
 על זטאתיכם ושיברתי את גאון עינים ונתתי את שמיכם כברזל
 ואת ארצכם כחזשיה ותם לריק כזככם ולא תהן ארצכם את
 יבולה ועץ הארץ לא יהן פרוי ואם תלכו עמי קרי ולא תאבו לשמע
 לי ויספתי עליכם מטה שבע כזטאתיכם והשילחתי בכם את חזית
 השדה ושכלה אתכם והכריתת את בהמותכם והמעייתה אתכם
 ונשמו דרכיכם ואם באלה לא תוסרו לי והלכתם עמי קרי והלכתי
 אף אני עמוכם בקרי והכיתי אתכם גם אני שבע על זטאתיכם
 והבאתי עליכם חרב נקמת נקם ברית ולאספתם אל עריכם
 וישלחתי דבר בתוכם ונתתם ביד אויב בשברי לכם מטה לחם
 ואפו עשיר נשים לזמוכם בתנור אזור והשליבו לזמוכם במשקל
 ואכלתם ולא תשבועו ואם בזאת לא תשמעו לי והלכתם
 עמי בקרי והלכתי עמוכם בזמת קרי ויסרתי אתכם אף אני שבע
 על זטאתיכם ואכלתם בשר בניכם ובשר בנותיכם תאכלו
 והשמדתי את במתיכם והכרתי את זמניכם ונתתי את פגריכם
 על פגרי גלוליכם וגעלה נפשי אתכם ונתתי את עריכם חרבה
 והשימותי את מקדשיכם ולא אריז בריוז לייזוזכם והשמדתי
 אני את הארץ ושממו עליה איביכם הישבים בה ואתכם אזרה
 בגוים והריקתי אזריכם חרב והיתה ארצכם שמומה ועריכם יהיו
 חרבה אז הרצה הארץ את שבתתיה כל ימי השמומה ואתם בארץ
 איביכם אז השבת הארץ והרצת את שבתתיה כל ימי השמומה
 השבת את אשר לא שבתה בשבתתיכם בשבתתכם על ידי
 והנשאים בכם והבאתי מרח בלבכם בארצת איביהם ורדף
 אתם קול עלה נדף ונסו מנסת חרב ועפלו ואין רדף וכשלו איש
 באזיו כמפני חרב ורדף אין ולא תהיה לכם תקומה לפני

איביכם ואבדתם בגוים ואכלה אתכם ארץ איביכם והגשאים
 בכם ימקו בעונם בארצת איביכם ואף בעונת אבתם אדתם
 ימקו והתודו את עונם ואת עון אבתם במעלם אשר מעלו
 בי ואף אשר הלכו עמי בקרי אף אני אלך עמם בקרי והבאתי
 אתם בארץ איביהם או אז ינוע לבבם הערל ואז ירצו את עונם
 וזכרתי את בריתי יעקוב ואף את בריתי יצחק ואף את בריתי
 אברהם אזכר והארץ אזכר והארץ תעזב מהם ותרץ את שבתתיה
 בהשמה מהם והם ירצו את עונם יעז וביעז במשפטתי מאסו ואדתי
 חקתי געלה נפשם ואף גם זאת בהיותם בארץ איביהם לא מאסתים
 ולא געלתים לנלתם להפך בריתי אתם כי אני יהוה אלהיהם וזכרתי
 להם ברית ראשנים אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים לעיני הגוים
 להיות להם לאלהים אני יהוה אלהי הזקנים והמשפטים והתורה
 אשר נתן יהוה בלבו ובין בני ישראל בהר סיני ביד משה

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם איש
 כי יפלא נדר בערנך נפשית ליהוה והיה ערנך הזכר מבין עשרים
 שנה ועד בן ששים שנה והיה ערנך חמשים שקל כסף בשקל
 הקדש ואם נקבה הוא והיה ערנך שלשים שקל ואם מבין חמשים
 שנים ועד בן עשרים שנה והיה ערנך הזכר עשרים שקלים
 ולנקבה עשרת שקלים ואם מבין חמש ועד בן חמש שנים והיה
 ערנך הזכר חמשה שקלים כסף ולנקבה ערנך שלשה שקלים
 כסף ואם מבין ששים שנה ומעלה אם זכר והיה ערנך חמשים
 עשר שקל ולנקבה עשרה שקלים ואם מן הוא מערנך והעמידו
 לפני הכהן והעריך אתו הכהן על פי אשר תשיג יד הנדר יעריכנו
 הכהן ואם בהמה אשר יקריבו ממנה קרבן ליהוה כל
 אשר יתן ממנו ליהוה יהיה קדש לא יחליפנו ולא ימיר אתו טוב
 ברע אורע בטוב ואם המר ימיר בהמה בבהמה והיה הוא ותמורתו
 יהיה קדש ואם כל בהמה טמאה אשר לא יקריבו ממנה קרבן ליהוה
 והעמיד את הבהמה לפני הכהן והעריך אתה הכהן בין טוב ובין רע
 כערנך הכהן כן יהיה ואם גאל יגאלנה ויספ חמישיתו על ערנך
 ואיש כי יקדש את ביתו קדש ליהוה והעריכו הכהן בין טוב ובין רע